

Ebergőc – Orchidea tanösvény

ÁLTALÁNOS TERÜLETBEMUTATÁS

Az Ebergőci-láprét Természetvédelmi Területet meglehetősen későn, 2007-ben alakították ki, mivel az eldugott helyen fekvő, nehezen megközelíthető terület természetvédelmi értékei csak ekkor váltak ismertté. A védetté nyilvánítás célja az Ikva-sík kistáj egyetlen üde lápréti jellegű élőhelyének megőrzése, különös tekintettel a területen található védett növény- és állatfajokra. A védett terület 48 hektár kiterjedésű, rajta a természetvédelmi területkezelői feladatokat a Fertő-Hanság Nemzeti Park Igazgatóság látja el. A védett besorolás mellett a láprét egyben Natura 2000 élőhelyvédelmi területnek is minősül.

Az Ebergőci Láprét TT Győr-Moson-Sopron megyében, Ebergőc település határában található. A láprét a községből délre forduló földúton közelíthető meg, északi sarkán érintkezik a község belterületével. Északon a Bruttó-ér (Bruttó-csatorna) határolja, más irányokból földutak képezik határait. E határvonalak mentén döntően szántókkal, ill. kis szakaszon erdővel érintkezik.

A terület legértékesebb növényzetű foltjai a különböző lápréti életközösségek. Az **üde láprétek** a legmélyebb, tartósan jó vízellátottságú, tavasszal gyakran hetekig víz alatt álló részeken alakulnak ki. Fontos fajai a kékperje (*Molinia coerulea*), barna sás (*Carex hostiana*), serevényfűz (*Salix rosmarinifolia*), bozontos kutyatej (*Euphorbia villosa*), ezeken kívül számos védett növénye van (pl. ujjaskosborfajok, vitézkosbor, lápi sás, széleslevelű gyapjúsás). Az élőhelyet Ebergőcön lassú cserjésedés és nádasodás jellemzi, de belső része még ma is jó vízellátottságú, így nincs különösebb veszélyben, viszont széleit összefüggő, leromlott nádas-magaskórós állományok borítják.

A **kékperjés** vagy **kiszáradó láprétek** a terület magasabban fekvő peremrészein, sávszerűen megjelenő gyepek. Főleg kékperje (*Molinia coerulea*) állományai borítják, helyenként rekettrefűz (*Salix cinerea*) cserjefoltok jelentek meg, ill. jelentős lehet az elgyomosodás. Védett fajai a kornistárnics, buglyos szegfű és szibériai nőszirm, valamennyinek jelentős állománya van a réten. A terület legmélyebb részein, néhány száz m²-en magassásosok alakultak ki, főleg kétsoros sás (*Carex disticha*) és posványsás

(*C. acutiformis*) szinte monodomináns állományai borítják. Helyenként cserjefoltok jelentek meg, ill. jelentős lehet az elnádasodás. Védett faj az egypelyvás csetkák (Eleocharis unglumis) és fehér zászpa (*Veratrum album*). A **láprét déli részén**, korábban magassásos ill. nedves rét helyére telepített **nemesnyaras állomány** fekszik, amely részben kiritkult és a gyepi fajok is megmaradtak alatta. A természetes regeneráció jeleként számos orchideafaj fordul benne elő. A láprét peremeire telepített, erdősáv-szerű akác állományokból az akác dinamikus terjeszkedik, vegetatív úton (gyökérsarjakkal) is szaporodik, néhol a szomszédos állományokba is behatol.

